

attribuentes hæc Aratæo illi philosopho inuentori, quæ tamē nulla ratione possunt coniungi. Nos ea concinnanda ac emenda-
danda sic rati sumus, cum posuerimus apogæi Solis apparentē diametrum scrup. primorum XXXI. secundorum XL. oportet enim aliquo modo maiorem nunc esse, quām ante Ptolemæū, Lunæ uero plenæ uel nouæ, ac in summa abside scrup. primorū XXX. umbræ quoq; diametrum in ipso illius transitu scrupu. primorum LXXX. & trium quintarū conuenit enim paulò ma-
iorem ipsis inesse rationem, quām v. ad XIII. sed ut C L. ad CCCC
III. Totum uero Solem apogæum non tegi à Luna, nisi ipsa ha-
buerit distantiam à terra L XII. partium, quarum quæ ex centro
terræ fuerit pars una. Hæc enim sic posita certa ratione cum in-
ter se, tum in cæteris cohærere uidentur, & apparentibus Solis
& Lunæ deliquijs consentanea. Habebimus siquidem iuxta præ-
cedentem demonstrationem in partibus & scrupulis, quibus
quæ ex centro terræ pars una, quæ est K E, ipsam L O taliū scru.
primorum XVII. secundorum VIII. & propterea M R, ut scrup.
primorum XLVI. secundorum I. & idcirco O P, scrup. primorū
L VI. secundorum LI. Et tota D L K part. M. C. LXXIX. Solis apo-
gæi à terra distantia, & K M s axis umbræ partium CC LXV.

De magnitudine horum trium siderum, Solis, Lunæ, &
Terræ, ac inuicem comparatione. Cap. xx.

Roinde etiam manifestum est, quod K L est decies
octies in K D, & in ea ratione est L O ad D C: Decies o-
cties autem L O efficit partes V. scrup. XXVII. ferè,
quarum K E est una, siue quod s K ad K E, hoc est CC.
L X V partes ad unā, est sicut totius s K D partes M. CCCC. XLIII.
ad ipsius D C partes similiter quinq; scrup. XXVII. proportiona-
les enim sunt & ipsæ, hæc erit ratio diametrorum Solis & terræ.
Quoniam uero globi in tripla sunt ratione suorum dimetienti-
um, cum ergo triplicauerimus quintuplam cum scrup. XXVII.
proueniūt partes C L XII. minus octaua unius, qbus Sol maior
est terrestri globo. Rursus quoniam Lunæ semidimetiens scru.
est primorum XVII. secundorum IX. quorum K E est pars una.

H ij Estq;